

SOORTEN AVONTUUR OP ZEE

De tijd dat je op een wrakkentocht de koelbox eens flink vulde is anno 2022 wel voorbij. In plaats daarvan heeft een nieuwe generatie zeevissers de *species hunt* ontdekt: proberen om op een boottrip zoveel mogelijk verschillende vissoorten te vangen. Dit concept uit de Engelse charterbootvisserij hebben we voor dit artikel vertaald in een Nederlands-Belgisch experiment.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: RINALDO LOKERS

“Steenbolk, nummer drie!” “Twee makrelen, nummer acht.” “Een wijting en een steenbolk, nummer één!” Bij de tweede drift over het wrak is het bij diverse deelnemers van deze *species hunt* raak en worden de scores luidkeels in het Nederlands en Vlaams over het dek van de MS Happy Fisherman geroepen. Schipper Leo van Tol zit geconcentreerd voor het scorebord en turf de vangsten met een krijtje. “Ik heb het nog nooit zo druk gehad”, lacht hij. Normaal gesproken kan hij ontspannen toekijken als de boot over de stek heen drift, maar nu is het alle hens aan dek om de wedstrijd in goede banen te leiden. “Makreel, nummer vijf.” “Horsmakreel en steenbolk, nummer zeven!”

‘DE POLLAK IS EEN SOORT DIE JE OOK OP HALF WATER KUNT VANGEN’

Op weg naar de eerste stek wordt het materiaal in gereedheid gebracht zodat dit op de pak voorhanden is.

VRIENDSCHAPPELIJK FANATIEK

Hoewel het een vriendschappelijke wedstrijd betreft wie de meeste vissoorten weet te vangen, gaat het er desalniettemin zeer serieus aan toe. Waar de reglementen voorschrijven dat er met één hengel en maximaal zes haken mag worden gevestigd, heeft vrijwel iedereen meerdere hengels – plus een puist aan materiaal – bij zich zodat er snel kan worden gewisseld als de omstandigheden daar om vragen. Ook zijn er op weg naar het eerste wrak lootjes getrokken om de plek (plus bijbehorend nummer) te bepalen waar eenieder komt te staan. En enkele deelnemers komen vlak voor de wedstrijd begint terloops even informeren bij de schipper hoe hard het stroomt. “Nu nog vrij vlot: met een snelheid van 3,5 kilometer per uur gaat ie als een kanonskogel. Dat wordt dus een rappe eerste drift.” Iets om rekening mee te houden bij het bepalen van het werpgewicht.

BESTE VAN TWEE WERELDEN

Aan de onderlijnen zitten voornamelijk kleine haken die zijn voorzien van veertjes. “Op kleine haakjes kun je met een beetje beleid ook grote vis vangen, andersom wordt dat toch ietwat lastiger”, licht Arjan Stelwage – Nederlands kampioen bootvissen – toe. “De veertjes zijn bovendien in de hele waterkolom effectief. Zowel vlak boven de bodem als tijdens het zakken of opdraaien – bijvoorbeeld voor pelagische soorten als makreel of pollak. En je kunt ze bovendien combineren met aas op de haak, zodat je het beste van twee werelden hebt.” Naast de door de schipper geleverde zeepeieren en zagers, dienen ook de eerste makrelen die worden gevangen als aas. Binnen no time zijn daar dunne reepjes van gesneden die op de haken worden geprikt. De opvarenden die niet snel zelf een makreel te pakken hebben, krijgen deze zonder omhaal aangereikt door anderen die al wel een streepje in het vakje voor de makreel op het scorebord hebben staan – *fair play* staat hoog in het vaandel.

Schipper Leo houdt de vangsten nauwgezet bij op het scorebord

VARIËREN IN RIGS EN AAS

“Zakken maar!” Met die woorden van schipper Leo wordt een volgende drift langs het wrak ingezet. “Normaal gesproken wil je bij het wrakvissen precies over het wrak driften, maar nu gaan we er net langs. Zo pakken we wellicht nog wat andere soorten die zich meer rondom het wrak ophouden.” Toch is het steenbolk, makreel en horsmakreel wat de klok slaat. Tijd om op te stomen naar het volgende wrak, waar het inmiddels een pak minder hard stroomt. Daar aangekomen pakt Nico Opdebeek in één draai vijf makrelen zodat die soort bij hem meteen ‘vol’ is op het scorebord. Hij switcht dan ook direct naar een onderlijn met lange haaklijnen om het vizier op andere soorten te richten. Daar komt er twee nummers verderop plotsklaps één van boven: Jens de Vrieze vangt een dwergbolk. Het verschil met een steenbolk is op het eerste gezicht minimaal, maar na een *second opinion* door andere deelnemers wordt de soort bijgeschreven op het bord. Elf belangrijke punten, aangezien de dwergbolk vermoedelijk niet snel nog eens zal worden gevangen.

“DOOR VEERTJES MET AAS TE COMBINEREN HEB JE HET BESTE VAN TWEE WERELDEN”

TIPT NEDERLANDS KAMPIOEN BOOTVISSER ARJAN STELWAGE.

>> WEDSTRIJDREGLEMENT

Deze wedstrijd daagt de visser uit zoveel mogelijk soorten te vangen. Het puntensysteem is daar dan ook op afgestemd. Voor iedere soort krijg je – ongeacht de lengte – 10 punten, plus één voor de vis (dus 11 punten voor de 1e vis van een soort). Daarna krijg je 1 punt voor iedere vis, met een maximum van vijf vissen per soort. Vijf steenbolkjes zijn dus goed voor 15 punten, maar iedere volgende steenbolk levert geen punten meer op. Vang je een vis, dan roep je de vissoort plus jouw nummer (‘steenbolk nummer 6!’) en maak je contact met de schipper om er zeker van te zijn dat hij je heeft gehoord. De schipper houdt het scorebord ‘live’ bij op een krijtbord waar de te verwachten soorten en de namen en nummers van de deelnemers op staan vermeld. Hij fungeert tevens als scheidsrechter. Bestaat er twijfel over de soort? Dan wordt snel een foto gemaakt zodat achteraf met behulp van de scanfunctie in de *VIS*engids app en een check door experts kan worden vastgesteld welke soort het betreft.

Met een deltavisje sluit je de vangst van steenbolk wat meer uit en mik je gerichter op pollak

ZEEKARPER IS EEN 'NIEUWE' SOORT DIE OP BOOTTRIPS OP DE NOORDZEE STEEDS VAKER WORDT GEVANGEN

NET IETS ANDERS DAN DE REST

Nu de steenbolk en horsmakreel bij de meeste deelnemers 'vol' zijn gevestigd, komt het erop aan de focus te verleggen naar andere soorten. Zo kiest Joel Luyts ervoor om via een zijlijntje een klein shadje (voorzien van een extra haakje in de staart) te presenteren. "Het kan nooit kwaad om het op zoek naar een 'nieuwe' soort net even anders aan te pakken dan de rest. Uiteraard is het een beetje een gokje, maar als dit na een paar driftjes geen resultaat heeft opgeleverd heb ik zo weer een andere onderlijnmontage in de speld hangen." Naast hem heeft Hans Geurtsen duidelijk vis aan de haak, maar desondanks maakt hij geen aanstalten om de lijn binnen te draaien. "Laat maar even doen daar beneden. Er zitten meer haken aan mijn onderlijn en de vis die reeds gehaakt is kan als een soort lokaas dienen." Ook op half water houdt hij even halt voor de pelagische soorten, waarna de top net iets dieper doorbuigt. "Die horsma-

Dit gulletje is voor de pan niet echt interessant, maar levert wel belangrijke punten op voor de soortenwedstrijd.

De afsluitende groepsfoto in de haven van Stellendam met van links naar rechts: Remko Verspui, Hans Geurtsen, Pieter Beelen, winnaar Jens de Vrieze met zijn trofee, Leo van Tol (scheidsrechter en schipper van de MS Happy Fisherman), Joel Luyts, Nico Opdebeek, Arjan Stelwage en Brian Devijnc.

kren heb je wel gevangen, maar je hebt er niets meer aan", constateert de schipper droog als de vangst aan boord komt.

KLASSEMENT OP ZIJN KOP

Op de volgende stek is Geurtsen wel spekkoper bij de eerste drift: aan de onderlijn bungelt een zeekeper (dorade). Voorzichtig lift hij de hengel, maar net nadat-ie de onderlijn vastpakt valt het visje van de haak en plonst het zo terug in de Noordzee. "Ik was er al voor gewaarschuwd dat deze vissen een klein bekje hebben", treurt hij. De ontzetting maakt al snel plaats voor opluchting: aangezien de onderlijn met de hand is getoucheerd, telt de vangst toch volgens het wedstrijdreglement. Als hij daarna nog een gulletje pakt, schiet Geurtsen ineens omhoog in het klassement. Dat gaat daarna regelmatig op zijn kop. Op dit en het volgende wrakje komen onder meer rode poon, pollak, wijting, gul en kleine pieterman boven water. Aangezien niet iedereen erin slaagt om deze soorten te vangen, vinden er behoorlijk wat verschuivingen in de tussenstand plaats. "Dat wordt nog spannend", concludeert schipper Leo terwijl hij een blik op het bord werpt. "Straks pakken we op de terugweg een zandbank mee. Wie weet wat daar nog aan soorten vanaf komt."

De rode poon was een van de in totaal tien soorten die tijdens de species hunt wedstrijd werd gevangen.

OFFICIËLE PRIJSUITREIKING

Op weg naar de laatste stek wordt het scorebord door menigeen terloops aan een nadere blik onderworpen, waarna er vervolgens druk wordt gerekend. Intussen zijn diverse deelnemers ook bezig om de montages die ze op de wrakken gebruikten te vervangen door exemplaren voor een drift over de zandbank. Met een paar platvissen doe je immers goede zaken voor het klassement. Dat blijft echter onveranderd: niemand weet in de ruim een half uur durende drift ook maar een aanbeet af te dwingen. We trekken vooral veel bekijks van een grote groep nieuwsgierige zeehonden, die soms tot vlak bij de boot opduiken. Jens de Vrieze houdt daarom met twee punten Hans Geurtsen achter zich – beide hebben acht soorten, maar Jens ving net iets meer exemplaren – en kroont zich tot kampioen van de boot. De felicitaties van de andere deelnemers krijgt hij al op de terugweg naar Stellendam, in de haven volgt de officiële prijsuitreiking en afsluitende groepsfoto. In de koelboxen die op de steiger worden getild zitten slechts een paar makrelen plus wat andere vissen die de minimummaat aantakten, maar iedereen stapt toch met een grote glimlach van boord na een mooie dag op zee.